

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

เบญจรัตน์ สุทินเผือก* กนิษฐา จำรูญสวัสดิ์**
จรรยาพร สุภาพ** พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์**

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงสำรวจภาคตัดขวาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถคาดการณ์พฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างคือวัยรุ่นอายุระหว่าง 13-19 ปี จำนวน 420 คน สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 46 มีพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง ร้อยละ 34 อยู่ในระดับต่ำ และร้อยละ 20 อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยนำ ได้แก่ อายุ เพศชาย เจตคติต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การปฏิบัติตามหลักศาสนา ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษา ปัจจัยเสริม ได้แก่ การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน ปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถคาดการณ์พฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน การได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษา เพศชาย และอายุ โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 19.4

ผลการศึกษาแนะนำให้หน่วยงานสาธารณสุขให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเชิงรุกแบบมีส่วนร่วมกับครอบครัว โรงเรียน และชุมชน เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและส่งเสริมพฤติกรรมละเว้นและยืดระยะเวลาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในวัยรุ่น

คำสำคัญ: พฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่น เพศศึกษา การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน

* นักศึกษาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชานามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

** ภาควิชาอนามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บทนำ

วัยรุ่นเป็นช่วงรอยต่อของชีวิตที่มีความสำคัญในการเริ่มต้นเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต เป็นช่วงวัยที่ไวต่อการยอมรับสิ่งใหม่ และมีการเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ เริ่มมีความคิดเป็นของตนเองและต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน มีพฤติกรรมกล้าเสี่ยง ชอบทดลองหาประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศ อันเป็นผลมาจากพัฒนาการตามวัยและฮอร์โมนเพศที่เพิ่มขึ้น¹ รวมทั้งภาวะกดดันจากกระแสยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สังคมไทยต้องเผชิญกับการไหลเข้าของข้อมูลข่าวสารจากวัฒนธรรมตะวันตก และรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ ๆ ที่ทำให้วิถีชีวิตและค่านิยมของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไป เช่น มีค่านิยมเสรีทางเพศ สิ่งยั่วยุต่างๆในสังคม เช่น สื่อภาพยนตร์ โทรทัศน์ โทรศัพท์มือถือ คลิปวิดีโอ หนังสือ สิ่งพิมพ์ลามก และกระแสแฟชั่นจากดารา นักร้อง รวมทั้งสถานบันเทิงเรีงรมย์ ร้านเกมและอินเทอร์เน็ต เว็บบริการทางเพศที่มีเพิ่มมากขึ้น 3 เท่า² กลุ่มวัยรุ่นที่ยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ประกอบกับสถาบันสังคม เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา มีบทบาทน้อยลงในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและพัฒนาศักยภาพของวัยรุ่น ครอบครัวมีความเปราะบาง อัตราการหย่าร้างสูงขึ้นจาก 4.4 คู่ต่อพันครัวเรือน ในปี พ.ศ. 2544 เป็น 5 คู่ต่อพันครัวเรือน ในปี พ.ศ. 2548² จึงอาจทำให้วัยรุ่นไม่รู้เท่าทันและขาดความยับยั้งชั่งใจ ก้าวสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเร็วขึ้น ตั้งแต่อายุน้อย และยังคงอยู่ในช่วงวัยรุ่น

จากการสำรวจสถานการณ์ทางเพศของวัยรุ่นไทย ของศูนย์วิจัยเอบีแค่นวัตกรรมทางสังคม ในปี พ.ศ. 2550 พบว่าเยาวชนอายุ 12-24 ปี เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 30.9 บุคคลที่เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เป็นแฟนหรือคู่รัก ร้อยละ 83.1 สถานการณ์ที่ทำให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ ความรู้สึกรัก

หรือชอบ ร้อยละ 68.8³ นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในวัยรุ่นและการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิทยาลัยกษัตริย์วชิรา และปิยะพร ศิษย์กุลอนันต์⁴ พบว่า สตรีวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ที่มารับบริการสถานบริการสุขภาพ 5 แห่งในกรุงเทพฯ และจังหวัดปทุมธานี มีอายุ 15-18 ปี ร้อยละ 56.0 และศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ 65 จากสถานการณ์ดังกล่าว มีแนวโน้มทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสาธารณสุขและการศึกษาของประชากรวัยรุ่นในประเทศ ที่ต้องเร่งแก้ไขและหาแนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในวัยรุ่น โดยการส่งเสริมและกระตุ้นให้กลุ่มวัยรุ่นมีการละเว้นและยับยั้งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเพิ่มมากขึ้น เพื่อยืดระยะเวลาและลดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของวัยรุ่นทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ครอบครัว และสังคม

การส่งเสริมและกระตุ้นให้กลุ่มวัยรุ่นมีการละเว้นและยับยั้งพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ตั้งแต่ช่วงแรกของวัยรุ่นในช่วงวัยรุ่น เช่น การรักนวลสงวนตัว และการเป็นสุภาพบุรุษให้เกิดนิสัยสุภาพสตรี โดยไม่ล่วงละเมิดทางเพศเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกของวัยรุ่นให้มีพื้นฐานความรักและความเข้าใจอย่างถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของครอบครัวและสังคม สามารถรอคอยและยืดระยะเวลาการมีเพศสัมพันธ์จนกระทั่งแต่งงาน เพื่อการรับโอกาสที่ดีในด้านการศึกษา การงาน การได้รับเกียรติจากสังคม และการสร้างครอบครัวที่มีคุณภาพ ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกา มีการวิจัยพัฒนาโปรแกรมหลักสูตรเพศศึกษา แบบจดเว้น เพื่อให้วัยรุ่นมีทางเลือกที่ดีที่สุดในการยับยั้งชั่งใจอย่างมีประสิทธิภาพ ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่าลดกิจกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในเพศหญิง ร้อยละ 40 และเพศชาย ร้อยละ 30⁵ นอกจากนี้ยังพบว่าสถาบันต่างๆในสังคม ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน กลุ่มอาชีพ และองค์กรศาสนา เป็นระบบสนับสนุนทางสังคมที่มีความสำคัญในการถ่ายทอดความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และปลูกฝังค่านิยมที่ให้คุณค่าของการรักษาความบริสุทธิ์

จนกระทั่งแต่งงาน จากการศึกษาของ Marry A O⁶ ในปี พ.ศ. 2548 พบว่า การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นและตอนกลาง ขึ้นอยู่กับการมีสัมพันธ์ภาพที่ดีของบุคคลและการมีส่วนร่วมของกลุ่ม การมีจริยธรรมความเชื่อทางศาสนา ภาวะสมดุลทางสุขภาพ ครอบครัว และสังคมตามลำดับ

สมุทรปราการเป็นจังหวัดในเขตปริมณฑลเป็นแหล่งที่มีนิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการจำนวนมาก มีสนามบินเป็นศูนย์กลางการติดต่อระหว่างประเทศและภายนอกประเทศ ก่อให้เกิดการขยายตัวของแหล่งเศรษฐกิจและสังคม เป็นสังคมเมืองที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี มีการติดต่อผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบไร้พรมแดนอย่างรวดเร็วได้แก่ การส่งข้อความหรือรูปภาพผ่านระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การพูดคุยสนทนา ได้ตอบ หรือภาษาวัยรุ่นเรียกว่า Chat ผ่านระบบ MSN การส่งข้อความผ่านระบบมือถือ (SMS) การเล่นเกมออนไลน์ เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้วัยรุ่นมีการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในทางที่ไม่ถูกต้อง จากการสำรวจข้อมูลสุขภาพวัยรุ่นในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ⁷ ปี พ.ศ. 2550 พบว่า อายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกลดลง นักเรียนชายมีประสบการณ์ทางเพศ ร้อยละ 21.3 อายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 15 ปี อายุต่ำสุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 10 ปี และนักเรียนหญิงมีประสบการณ์ทางเพศ ร้อยละ 8.2 อายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 15 ปี อายุต่ำสุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 12 ปี นำไปสู่ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นที่อายุลดลงเรื่อย ๆ และยังคงเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของวัยรุ่น ครอบครัว และสังคม

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์และสามารถคาดการณ์พฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ โดยประยุกต์แนวคิด PRECEDE - PROCEED Framework⁸

มาใช้วิเคราะห์หาปัจจัยสาเหตุที่สามารถทำนายพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษาครั้งนี้ใช้เป็นฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงานสาธารณสุข การศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางวางมาตรการรณรงค์ให้วัยรุ่นหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเชิงรุกแบบมีส่วนร่วมกับครอบครัว โรงเรียนและชุมชน เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในวัยรุ่น นำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ตรงกับความต้องการของวัยรุ่นเพื่อลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของวัยรุ่นต่อไป

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการสำรวจแบบภาคตัดขวาง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาอายุ 13-19 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 5 ปีการศึกษา 2552 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมี 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนราชนิกุลบางแก้ว มีจำนวน 1,393 คน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ มีจำนวน 621 คน โรงเรียนหลวงพ่อบานคลองด่านอนุสรณ์ มีจำนวน 390 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 2,404 คน การคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Daniel WW⁹ ได้ขนาดตัวอย่างครั้งนี้เท่ากับ 270 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Multi - stage sampling โดยขั้นตอนแรก ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างง่าย ตามขนาดของโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีคัดเลือกเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 5 และขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างง่าย เลือกห้องตามสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทั้ง 3 โรงเรียน เนื่องจากนักเรียนของแต่ละห้องมีประมาณ 40-50 คน จึงได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 440 คน จากการตรวจแบบสอบถามเพื่อความสมบูรณ์ของแบบประเมินพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ มีนักเรียนตอบไม่ครบถ้วน 20 คน จึงคัดออกจากการศึกษาดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 420 คน

เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 12 มกราคม - วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2553 โดยใช้แบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเอง ใช้เวลาในการตอบประมาณ 20-25 นาที ซึ่งนักเรียนและผู้ปกครองยินดีสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย โดยเห็นประโยชน์เป็นลายลักษณ์อักษร แบบสอบถามประกอบด้วย 9 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ คัดแปลงจากแบบสอบถามของ Anne E N et al¹⁰ ประกอบด้วย ข้อคำถาม 5 ข้อ ระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ตามแนวคิดของ Rosenberg H¹¹ ข้อคำถามเชิงบวกและลบ 10 ข้อ ระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติตามหลักศาสนา คัดแปลงจากแบบสอบถามของ สุริยเดว ทรีปาตี¹² ข้อคำถามเชิงบวกและลบ 8 ข้อ ระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้การทำหน้าที่ครอบครัว คัดแปลงจากแบบสอบถามของ อุมพร ตรังคมสมบัติ¹³ ตามแนวคิดของ McMaster Model family functioning (MMFF) ข้อคำถามเชิงบวกและลบ 18 ข้อ ระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษา ตามแนวคิดของนิกร ดุสิตสิน และคณะ¹⁴ และคัดแปลงแบบสอบถามของโครงการก้าวอย่างเข้าใจเพศศึกษาเพื่อเยาวชนของ องค์การแพธ (PATH) สำหรับเยาวชนช่วงชั้นที่ 3 ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3¹⁵ และสำหรับเยาวชนช่วงชั้นที่ 4 ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6¹⁶ ข้อคำถามประสพการณ์การได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน 12 ข้อ ระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน ตามแนวคิดของ Ajzen I and Fishbein M¹⁷ ข้อคำถามเชิงบวกและลบ 8 ข้อ ระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 8 แบบสอบถามการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว คัดแปลง

จากแบบสอบถามของ สุริยเดว ทรีปาตี¹² ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก 8 ข้อ ระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 9 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนและชุมชน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการทบทวนวรรณกรรม 8 ข้อ ระดับการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2 และ 5 จำนวน 98 คน และมาหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงของข้อมูลแต่ละส่วน ดังนี้ แบบวัดพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ = 0.80 แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส = 0.81 แบบวัดการปฏิบัติตามหลักศาสนา = 0.67 แบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว = 0.70 แบบวัดการได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษา = 0.84 แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน = 0.73 แบบวัดการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว = 0.86 และแบบวัดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนและชุมชน = 0.74

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้สถิติไคสแควร์ ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการวิเคราะห์สถิติปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถคาดทำนายพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน

ข้อพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัย

โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับคำประกาศเฮลซิงกิ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตามเอกสารรับรองเลขที่ MUPH 2010-004

ผลการวิจัย

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา พบว่าเป็นวัยรุ่นเพศชาย ร้อยละ 40.2 และเพศหญิง ร้อยละ 59.8 มีอายุระหว่าง 16-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.7 โดยมีอายุเฉลี่ย 15.6 ปี ($SD \pm 1.6$) มีอายุสูงสุด 19 ปี อายุต่ำสุด 13 ปี ผลการเรียนรู้ร้อยละ 51.0 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 3 รองลงมาคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00-2.99 คิดเป็นร้อยละ 44.7 ส่วนเงินที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่าย เกือบครึ่งอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 46.2 โดยมีค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนเท่ากับ 2,002 บาท ($SD \pm 887.2$) ได้รับเงินค่าใช้จ่ายสูงสุดเท่ากับ 7,700 บาทต่อเดือน ได้รับเงินค่าใช้จ่ายต่ำสุดเท่ากับ 440 บาทต่อเดือน สถานภาพครอบครัวส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 76.7 ผู้ที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ด้วย ส่วนใหญ่ คือ มารดา คิดเป็นร้อยละ 80.2 ประสพการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

เกือบทั้งหมดไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 96 เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 4 โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 15.2 ปี ($SD \pm 1.2$) มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำสุด คือ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.8 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุสูงสุด คือ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.8 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรักหรือแฟน คิดเป็นร้อยละ 88.2 สาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะ คูรักชวน ร้อยละ 52.9 รองลงมาอยากลอง ร้อยละ 41.2 นักเรียนมากกว่าครึ่งมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 52.9

พฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

การปฏิบัติพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักเรียนเกือบครึ่งมีการปฏิบัติพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง ร้อยละ 46 รองลงมา มีการปฏิบัติพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในระดับต่ำ ร้อยละ 34 (Table 1)

Table 1 Sexual abstinence behavior level of secondary school students (n = 420)

Sexual abstinence behavior level	Number	%
High (16-20 score)	193	46
Moderate (12-15 score)	84	20
Low (0-11 score)	143	34
$\bar{X} \pm SD = 13.3 \pm 6.3$, Min-Max = 0-20		

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กับตัวแปรต้นที่ศึกษา พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

อายุมีค่าความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.196$, $p\text{-value} < 0.001$) เพศชายมีค่าความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.253$, $p\text{-value} < 0.001$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เจตคติต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีค่าสัมพันธ์ทางบวกในระดับ

ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.262, p\text{-value} < 0.001$) การปฏิบัติตามหลักศาสนามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.210, p\text{-value} < 0.001$) การรับรู้การทำหน้าที่ครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา การได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.284, p\text{-value} < 0.001$) การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อนมีค่า

สัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.368, p\text{-value} < 0.001$) การทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนและชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา (Table 2)

Table 2 Pearson's Product Moment Correlation between Predisposing, Enabling and Reinforcing factors and sexual abstinence behavior among secondary school students in Samutprakan Province (n = 420)

Variables	Pearson's Correlation (r)	p-value
Predisposing factors		
Age	-0.196	<0.001*
Sex (Male)	-0.253	<0.001*
Grade point average	0.088	0.072
Attitude towards sexual abstinence behavior	0.262	<0.001*
Practice on religious principles	0.210	<0.001*
Perception on family duties	0.048	0.326
Enabling factors		
Experience to receive sex education	0.284	<0.001*
Reinforcing factors		
Perception of friends' norms	0.368	<0.001*
Doing daily activities with family	-0.008	0.865
Participation in school and community activities	0.082	0.093

* significant at $p < 0.05$

ปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถทำนายพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน การได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษา เพศชาย และอายุ (ค่าBeta=0.252, 0.163, -0.134 และ -0.144 ตามลำดับ)

โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้ร้อยละ 19.4 (Adjusted $R^2 = 0.194, p\text{-value} < 0.001$) และพบว่า การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (Table 3)

Table 3 Stepwise Multiple Regression to predict on sexual abstinence behavior among secondary school students in Samutprakan Province (n = 420)

Predictors	R ²	B	Beta	t	p-value
Perception of friends' norms	0.134	0.276	0.252	5.181	<0.001*
Experience to receive sex education	0.166	0.122	0.163	3.505	0.001*
Sex (Male)	0.176	-1.734	-0.134	-2.822	0.005*
Age	0.194	-0.574	-0.144	-3.205	0.001*

* significant at $p < 0.05$

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ มีพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.3 คะแนน โดยสัดส่วนของพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เพศหญิงมีสัดส่วนของพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 73.1 ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Diamini S et al¹⁸ ในปี ค.ศ. 2009 พบว่า วัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มจะละเว้นเพศสัมพันธ์สูงกว่าวัยรุ่นชาย ปัจจัยนำ ได้แก่ อายุมีความสัมพันธ์ทางลบอยู่ในระดับต่ำ เมื่อวัยรุ่นมีอายุเพิ่มมากขึ้น พฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากแรงขับจากฮอร์โมนเพศและวุฒิภาวะทางเพศมีความพร้อมเข้าสู่ภาวะการเจริญพันธุ์และพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานของ Marry A O⁶ ในปี ค.ศ. 2005 พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบอยู่ในระดับต่ำวัยรุ่นหญิงไทยจะได้รับการปลูกฝังค่านิยมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทยจากสถาบันครอบครัวในเรื่องการรักษาวงศ์วงศ์ ไม่ชิงสุกก่อนห่าม เป็นต้น จึงทำให้เพศหญิงมีพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับ Caroline W. et al¹⁹ ที่พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์

ของวัยรุ่น เจตคติต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ วัยรุ่นที่มีเจตคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสจะมีพฤติกรรมในการยับยั้งชั่งใจ หรือละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ยังพบว่าวัยรุ่นร้อยละ 17 ที่ยังมีเจตคติเชิงลบต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ว่าการยั้งชั่งใจเวลาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสทำให้ไม่มีเสน่ห์ ไม่สามารถมัดใจคนรักได้ ซึ่งเป็นเจตคติเชิงลบที่มีแนวโน้มในการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์น้อยและเป็นกลุ่มเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา อนาคต การสังคม ได้แก่ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การทอดทิ้งลูกจากความไม่พร้อมในการทำหน้าที่บิดามารดา การสูญเสียอนาคตทางการศึกษา ครอบครัวนอกสมรส การขายบริการทางเพศ การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ การปฏิบัติตามหลักศาสนามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ วัยรุ่นที่มีการปฏิบัติตามหลักศาสนา ได้รับการปลูกฝังและขบวนการขัดเกลาจากสถาบันศาสนาให้มีความเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสทำให้เสียการเรียน เสียอนาคต ผิดศีลธรรมเป็นเรื่องน่าอายและไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย การรักษาความบริสุทธิ์เป็นสิ่งสำคัญ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นการกระทำที่ผิดศีล ปัจจัยอื่น ได้แก่ การได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ วัยรุ่นได้รับประสบการณ์ทางเพศศึกษาจาก

ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่ดีที่สุดและโรงเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กวัยรุ่น และชุมชนมีความพร้อมในการเข้าถึงด้านการให้บริการตรงกับความต้องการและปัญหาสุขภาพทางเพศ ดังนั้นการได้รับข้อมูลเรื่องเพศศึกษาการรักษาวลสงวนตัวและการเป็นสุภาพบุรุษ โดยการอบรมสั่งสอนแบบเชิงบวกเป็นการสะสมสิ่งที่ดีงามทางความคิดที่จะทำให้วัยรุ่นเรียนรู้และเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคม จะช่วยทำให้วัยรุ่นมีช่องทางในการรับข้อมูลที่ถูกต้องและเลือกการปฏิบัติพฤติกรรมตามแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมในการละเว้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส สอดคล้องกับงานของ Pamela K²⁰ พบว่าการสอนเรื่องการคุมกำเนิดไม่ได้สัมพันธ์กับการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แต่วัยรุ่นที่ได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษาแบบเข้าใจจะมีการลดความเสี่ยงการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนเรื่องการละเว้นหรือลดเพศสัมพันธ์อย่างเดียว ปัจจัยเสริมได้แก่ การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง การรับรู้บรรทัดฐานในกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการแสดงพฤติกรรมของวัยรุ่น หรือตัดสินใจใด ๆ โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศสัมพันธ์ ถ้ากลุ่มเพื่อนสนิทของวัยรุ่นมีการรับรู้บรรทัดฐานเจตคติพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนสูง ก็จะมีพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์สูงตามไปด้วย สอดคล้องกับงานของ Diamini et al¹⁸ พบว่า กลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน การได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษา เพศชาย และอายุตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ได้ร้อยละ 19.4 ซึ่ง Reiss²¹ อธิบายไว้ว่าการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ (Sexual Abstinence) หมายถึง การไม่ยอมรับเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ทั้งในหญิงและชาย ไม่ว่ากรณีใด ๆ มองว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญ เป็นเรื่องละเอียดอ่อนและมีคุณค่าอย่างมาก สมควรที่จะปฏิบัติต่อคู่สมรสเท่านั้น จึงสงวนการมีเพศสัมพันธ์ไว้สำหรับการสมรสเท่านั้น นอกจากนี้การได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาเกี่ยวกับผลดีของการละเว้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในกลุ่มวัยรุ่นว่าเป็นการรักษาคุณค่าที่ดีที่เหลืออยู่ไว้จนกว่าถึงเวลาอันควรเพื่อพิสูจน์ความรักแท้ระหว่างกัน ป้องกันไม่ให้มีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นการคุมกำเนิด หรือลดผลข้างเคียงการคุมกำเนิด และการเข้าสังคมหรือพิธีกรรมทางศาสนาอย่างบริสุทธิ์จริง ๆ ก่อนแต่งงาน รวมทั้งแรงสนับสนุนของกลุ่มเพื่อนและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัววัยรุ่น เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้กลุ่มวัยรุ่นมีการละเว้นและยับยั้งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเพิ่มมากขึ้น เพื่อชะลอระยะเวลาและลดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของวัยรุ่นทั้งทางร่างกายจิตใจ ครอบครัว และสังคม

จากผลการศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ควรมีความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน หน่วยงานสาธารณสุข และชุมชน โดยจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเชิงรุกแบบมีส่วนร่วมกับครอบครัว เปิดโอกาสให้วัยรุ่นปรึกษาเรื่องสุขภาพทางเพศ ความรัก และการวางแผนครอบครัวแบบครบวงจร หน่วยงานสาธารณสุขจึงควรจัดกิจกรรมเชิงรุกให้วัยรุ่นเข้าถึงการบริการทางด้านเพศศึกษาโดยครอบครัวมีส่วนร่วมได้ง่าย และหลากหลายช่องทางการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ให้เป็นเชิงบวกเพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมเพศศึกษาเรื่องการรักษามจรย์จนกระทั่งสมรส การเป็นสุภาพบุรุษไม่ล่วงละเมิดทางเพศสตรี อย่างต่อเนื่อง ควรจัดประกวดครอบครัวตัวอย่าง เพื่อเป็นต้นแบบและเป็นแบบอย่างที่ดีของครอบครัวที่มีคุณภาพในสังคมไทย ส่งเสริมการประยุกต์และพัฒนาโปรแกรมการอบรมเพศศึกษาให้ตรงกับปัญหาของวัยรุ่น แบบเพื่อนช่วยเพื่อนแก่เยาวชนเพื่อเป็นจิตอาสาในการเข้าถึงข้อมูลทางด้านสุขภาพแก่วัยรุ่น โรงเรียนและชุมชนควรสนับสนุนกิจกรรมรณรงค์ เรื่อง บทบาททางเพศ การรักษาวล

สงวนตัวในเพศหญิง การเป็นสุภาพบุรุษให้เกียรติสตรีในเพศชาย และการปฏิบัติตามหลักศาสนา เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและส่งเสริมพฤติกรรมละเว้นและยืดระยะเวลาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในวัยรุ่น

เอกสารอ้างอิง

1. รุจา ภูไพบูลย์. การสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่นแบบมีส่วนร่วม. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: ห.จ.ก. โนเบิล, 2547.
2. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้: (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2550-2554) [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.nesdb.go.th> เข้าถึงวันที่ 2 กรกฎาคม 2551.
3. การสำรวจสถานการณ์ทางเพศของวัยรุ่นไทย ศูนย์วิจัยเอแบคชนวัตกรรมทางสังคม สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ: 2550. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.abacpoll.com> เข้าถึงวันที่ 2 กันยายน 2551.
4. วิไลลักษณ์ วงศ์อาษา, ปิยะพร ศิษย์กุลอนันต์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์. วารสารสาธารณสุขศาสตร์ 2551; 38(2): 221-32.
5. อมรวิชช์ นาครทรรพ, จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์, จิรัชกาล พงศ์ภคเชียร. รักใสหรือรักเขี้ยว? เด็กคิดเองได้: แนวคิดและแนวทางการเสริมสร้างสุขภาพการเรียนรู้เรื่องเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ. เอกสารชุดแนวคิดและแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสุขภาพและทักษะชีวิตให้แก่เด็ก เอกสารลำดับ 5. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันรามจิตติ, 2549.
6. Marry AO. Preceptions of sexual abstinence among high - risk early and middle adolescents. Journal adolescent Health 2006; 39(2): 192-8.
7. งานควบคุมเอดส์และกามโรค สำนักงานสาธารณสุขสมุทรปราการ. เอกสารรายงานผลการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5, 2550.
8. Green L W, & Kreuter M W. Health promotion planning: An education and environmental Approach, (2nd ed) Palo Alto: Mayfield Publishing Co, 1991.
9. Daniel WW. Biostatistics: A foundation for analysis in the health sciences fifth edition. New York: John Wiley & Sons Inc, 2005.
10. Anne E N, Leslie FC, Sondra M. Sexual abstinence and the sexual abstinence behavior Scale. Pediatric Health Care 2003; 17(3): 140-4.
11. Rosenberg H. Society and the adolescent self- image. Princeton: Princeton University Press, 1995.
12. สุริยเดว ทรีปาตี. สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี ร่วมกับเอแบคโพลล์ และสำนักกองทุนส่งเสริมสุขภาพ. เรื่องคุณภาพวัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนสายสามัญและสายอาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร ชลบุรี เชียงใหม่ นครราชสีมา และสงขลา, 2543.
13. อุมพร ตรังสมบัติ. จัดบำบัดและการให้การปรึกษาคอบครัว. กรุงเทพมหานคร: ชันดีการพิมพ์, 2540.
14. นิกร ดุสิตสิน, วีระ นิยมวัน, ไพรัตน์ ศรีสุขโข. คู่มือการสอนเพศศาสตร์ศึกษาระดับมัธยม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
15. องค์การแพธ (PATH) ภายใต้โครงการก้าวอย่างเข้าใจ สนับสนุนโดย โครงการกองทุน โลก กระทรวงสาธารณสุข (GFATM). คู่มือการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาสำหรับเยาวชนช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3). โครงการก้าวอย่างเข้าใจ เพศศึกษาเพื่อเยาวชน, บริษัท เออร์เจนท์ แทค, 2550.

16. องค์การแพธ (PATH) ภายใต้งานโครงการก้าวอย่าง
เข้าใจ สนับสนุนโดย โครงการกองทุน โลกกระทรวง
สาธารณสุข (GFATM). คู่มือการจัดกระบวนการ
เรียนรู้เพศศึกษาสำหรับเยาวชนช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษา
ปีที่ 4-6). โครงการก้าวอย่างเข้าใจเพศศึกษา
เพื่อเยาวชน, บริษัท เออร์เจนท์ แทค, 2550.
17. Ajzen I, Fishbein M. Understanding attitudes
and predicting social behavior. Englewood Cliffs.
New Jersey. Prentice Hall, 1980.
18. Diamini S, Taylor M, Mkhize N, Huver R, Sathiparsad R.
Gender factors Associated with Sexual abstinent
behavior of rural South African high School
going youth in KwaZulu-Natal, South Africa.
Department of Public Health Medicine,
University of KwaZulu-Natal 2008. [online]
Available from: [http://www.ncbi.nlm.nih.gov/
pubmed/18711205?ordinalpos](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/18711205?ordinalpos). [Accessed 2009
June 22].
19. Caroline W, Kabirun, Alex. Factors Associated
with Sexual Abstinence among Adolescents in
Four Sub-Saharan African Countries. *Africajournal
Reproductive Health* 2007; 11(3): 110-32. [online]
Available from: <http://www.Pubmed/> [Accessed
2009 July 26].
20. Pamela K. Abstinence-only and comprehensive
sex education and the initiation of sexual activity
and teen pregnancy. *Journal of Adolescent Health*
2008; 42(4): 344-51. [online] Available from: [http://
www.journals.elsevierhealth.com/periodicals/.../
contents?](http://www.journals.elsevierhealth.com/periodicals/.../contents?) [Accessed 2009 June 16].
21. Reiss L. Premarital sexual standard in America.
New York: Free Press, 1960.

Factors Influencing Sexual Abstinence Behavior among Secondary School Students in Samutprakan Province, Thailand

Bencharat Suthinphuak* Kanittha Chamroonsawasdi
Jarueyporn Suprap** Pimsurang Taechaboonsersmask****

ABSTRACT

A cross sectional survey study was conducted aimed at identifying influencing and predicting factors of sexual abstinence behavior among secondary school students in Samutprakan province, Thailand. Total 420 adolescences aged between 13-19 years old were selected using a multi-stage sampling technique. Data were collected through self-administered questionnaire. Data were analyzed by descriptive statistics, percentage, mean and standard deviation, Chi-square test, Pearson's product Moment Correlation Coefficient and Stepwise multiple regression analysis. The results revealed that 46% of the respondents reported sexual abstinence behavior at a high level; whereas, 34% maintained a low level and 20% reported a moderate level. Factors with significance associated with sexual abstinence behavior among the respondents comprised predisposing factors consisted of age, male sex, attitude towards sexual abstinence behavior and practice of religious principles; enabling factors consisted of experience to receive sex education; and reinforcing factors consisted of perception of friends' norms. Influencing and predicting factors on sexual abstinence behavior among the respondents were perception of friends' norms, experience to receive sex education, male sex and age. All factors were able to predict sexual abstinence behavior among the respondents correctly at 19.4%

This study recommends all public health institutions engage in proactive activities on sex education which schools and communities to prevent pre-marital sex and to promote sexual abstinence behavior among adolescents.

Key words: sexual abstinence behavior, adolescent, sex education, perception of friends' norms

J Public Health 2010; 40(3): 302-312.

Correspondence: Assistant Professor Dr. Kanittha Chamroonsawasdi, Department of Family Health, Faculty of Public Health, Mahidol University, 420/1 Rajvithi Road, Rajchathevee, Bangkok 10400, Thailand

* Graduate student in Master of science (Family Health). Faculty of Pubic Health, Mahidol University and Faculty of graduate Studies, Mahidol University

** Department of Family Health. Faculty of Public Health, Mahidol University